

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17556/2023
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у правној ствари мал. тужиле АА из ..., против тужене ББ из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији коју је у име мал. тужиле изјавио отац АА, преко пуномоћника Милине Дорић, адвоката из ..., против решења Вишег суда у Новом Саду Гж2 18/2023 од 13.04.2023. године, у седници одржаној 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ решење Вишег суда у Новом Саду Гж2 18/2023 од 13.04.2023. године и решење Основног суда у Новом Саду П2 134/2023 од 24.02.2023. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П2 134/2023 од 24.02.2023. године, одбачена је тужба млт. тужиле поднета Основном суду у Новом Саду 30.01.2023. године.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж2 18/2023 од 13.04.2023. године, одбачена је жалба коју је у име мал. тужиле АА изјавио отац, ВВ, путем пуномоћника адвоката Милине Дорић из ..., против решења Основног суда у Новом Саду П2 134/2023 од 24.02.2023. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену благовремену ревизију је у име мал. тужиле изјавио отац ВВ, преко пуномоћника, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, Врховни суд је оценио да је ревизија дозвољена применом члана 202. Породичног закона ("Сл. Гласник РС", бр. 18/2005 ...6/2015), у вези са чланом 420. став 3. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 10/23), којим је прописано да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује и по члану 208. Породичног закона.

Врховни суд је испитао побијано решење у смислу одредбе члана 408. у вези чл. 420. ст. 6 ЗПП и утврдио да је ревизија основана.

У поступку доношења побијане одлуке није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. ст. 2. тач. 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Међутим, учињена је битна повреда поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 80. став 2 ЗПП и процесних правила из члана 265. став 1. и 266. став 2. Породичног закона.

Побијаним решењем одбачена је жалба изјављена против првостепеног решења којим је одбачена тужба ради заштите од насиља у породици, са образложењем да је жалба недозвољена јер је изјављена од стране неовлашћеног лица у смислу члана 284. став 2. Породичног закона.

Према стању у списима, мал. тужиља АА је путем свога оца, ВВ, који је себе означио као законског заступника и дао пуномоћје за заступање адвокату Милини Дорић из ..., поднела тужбу с предлогом за одређивање привремене мере Основном суду у Новом Саду против тужене ББ, мајке мал. тужиље, ради заштите од насиља у породици. Пред истим судом у току је поступак под пословним бројем П2 1803/2021 у правној ствари тужиље ББ, и тужиље мал. АА, против туженог ВВ. У наведеном предмету, решењем П2 1803/21 од 24.06.2022. године, одређена је привремена мера којом је до правноснажног окончања наведеног поступка заједничко дете овде тужене и АА, малолетна АА, поверена мајци ББ на самостално вршење родитељског права, одређен допринос оца издржавању малолетног и утврђен модел виђања између оца и малолетног детета. Наведено решење потврђено је решењем Вишег суда у Новом Саду Гж2 44/22 од 25.08.2022. године.

Првостепени суд је, с позивом на одредбу члана 294. став 1. тачка 7. ЗПП, одбацио овде предметну тужбу с образложењем да мал. тужиља нема парничну способност, а да лице које је означено као њен законски заступник - отац ВВ, који је уједно дао и пуномоћје адвокату за заступање мал. тужиље, у конкретном случају није овлашћен за подношење тужбе, као ни за давање пуномоћја за заступање малолетног детета адвокату, имајући у виду да је мал. тужиља правноснажним решењем Основног суда у Новом Саду П2 1803/2021 од 24.06.2022. године поверена на самостално вршење родитељског права мајци ББ, која је њен привремени законски заступник до правноснажног окончања поступка у том предмету.

Другостепени суд је жалбу против наведеног првостепеног решења изјављену од стране оца, у име мал. тужиље, а преко пуномоћника, одбацио као недозвољену, на основу одредбе чл. 389.ст. 1 ЗПП у вези чл. 378. ст. 3 ЗПП такође налазећи да отац мал. тужиље, као родитељ који не врши родитељско право није овлашћен да заступа тужиљу у судским и другим поступцима.

Према члану 265. став 1. Породичног закона, уколико између детета и његовог законског заступника постоје супротни интереси, што је у конкретном случају, дете тада заступа колизијски старатељ кога поставља орган старатељства на основу члана 132. став 2. тачка 3. истог закона.

Према члану 266. став 2. Породичног закона, обавеза је суда да пази да ли је дете заступано на одговарајући начин, те уколико није да детету постави привременог заступника.

Према одредби члана 80. став 2. ЗПП, када суд утврди да странка нема законског заступника или да законски заступник нема посебно овлашћење када је оно потребно, затражиће да надлежни орган старатељства постави старатеља парнично неспособном лицу или ће да предузме друге мере које су потребне да би парнично неспособна странка била правилно заступана.

Пошто је тужба поднета ради заштите детета од насиља у породици, које према наводима тужбе врши мајка, као заступник малолетног детета по привременој мери у поступку ради одређивања старатељства, очигледно је да постоје супротни интереси детета и мајке као законског заступника. У таквој ситуацији дете треба да буде заступано од стране (привременог) колизијског старатеља у смислу члана 265. став 1. Породичног закона. Сходно томе, у ситуацији када је проценио да малолетна тужиља као парнично неспособно лице није заступано на одговарајући начин, првостепени суд није могао да одбаци тужбу, већ је његова обавеза била да затражи од надлежног центра за социјални рад да применом члана 132. став 2. тачка 3. Породичног закона постави колизијског старатеља ради адекватног заступања.

Стога ће првостепени суд у поновном поступку поступити по налогу из овог решења и обезбедити да малолетна тужиља буде правилно заступана.

Из изнетих разлога, Врховни суд је применом члана 415. став 1. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**